

HỘI THỦY QUÂN LỤC CHIẾN HOUSTON

Bản tin số 4/ 2014.

liên lạc : 12842 Carvel Ln, TX.77072

Họp mặt ngày 3 tháng 8

Theo tinh thần buổi họp ngày 1 tháng 6 năm 2014, NT Tango đã nói bất cứ giá nào, mình phải đem ĐH TQLC năm tới về Houston, với nhận xét khách quan, qua kinh nghiệm và kết quả đạt được trong quá khứ, NT Tango yêu cầu NT Nguyễn Văn Cảnh nhận trách nhiệm Trưởng Ban Tổ Chức. Vì hoàn cảnh gia đình, NT Cảnh giải thích những trở ngại và xin Tango chọn người khác. Lúc bấy giờ trong phòng họp còn có NT Trần Ngọc Toàn từng tổ chức thành công trên Washington DC và NT Lê Quang Liễn vừa tổ chức thành công vượt bực Đại Hội CTNCT/ATBD. Những ý kiến đưa ra và một lần nữa Tango nhờ NT Cảnh lãnh trách nhiệm này. NT Cảnh nhận nhiệm vụ và yêu cầu Quý MX giúp hoàn thành nhiệm vụ.

Trong ngày Tiền Đại Hội TQLC năm 2014 tại Atlanta Georgia, anh Hội Trưởng Hội TQLC Houston

Mũ Xanh Lưu Văn Phán trình bày đảm nhận tổ chức Đại Hội TQLC năm 2015 và được Quý MX hiện diện hoan hỷ đón nhận. Sau khi phái đoàn Houston trở về, NT Nguyễn Văn Cảnh bắt tay thực hiện ngay. Hai buổi họp nhỏ để hoạch định một số căn bản cho buổi họp ngày 3 tháng 8 hôm nay.

Sau Lễ Chào Cờ và phút Mặc Niệm, buổi họp bắt đầu với sự hiện diện của:

- NT Tango, NT Nguyễn Văn Cảnh, NT Trần Ngọc Toàn, NT Lê Quang Liễn.
- MX Lưu Văn Phán, Huỳnh Văn Trọn, Nguyễn Gia Quyết, Giang Văn Nhân, Nguyễn Đình Chánh, Nguyễn Văn Lãm (đến trễ), Lê Trung Nhuận, Nguyễn Ngọc Toàn, Võ Phước Tiêm, Chị Trương Phương, Lê Thành Nhật, Nguyễn Đức Nhi, Đặng Hoàng Lung, Đặng Vi, Trịnh Văn Tăng, Lê Khoa, Cao Văn Sơn,

Nguyễn Văn Ngà, Lê Văn Bé, Vang Văn Dũng, Nguyễn Phi Tám, Nguyễn Thành Phương, Trần Tấn, Bùi Thế Hùng. Quý Chị: Chị Nguyễn Hữu Bình, Chị Lê Văn Bé, Chị Nguyễn Ngọc Toàn, Chị Cao Văn Sơn, Chị Nguyễn Văn Lâm (chưa trình làng)

Anh Hội Trưởng trình bày sinh hoạt của Hội TQLC Houston trong thời gian từ 1 tháng 6 đến nay, anh đặc biệt cảm ơn NT Tango, NT Nguyễn Văn Phán và Quý MX đã tham dự ĐH TQLC tại Atlanta, anh cảm ơn NT Lê Quang Liễn và Quý MX tham dự ĐH Võ Bị.

Anh Thủ Quỹ MX Võ Phước Tiêm thông báo về tài chánh hiện có của hội, riêng số tiền quỹ cùng hiện kim yểm trợ ĐSSST 2015 mà anh em vừa mới đóng sẽ thông báo trong lần họp tới.

MX Trương Phương trình bày việc vận động được \$510 để giúp đỡ cho một TPB ở quê nhà đang nằm bệnh viện, chị cảm ơn hội TQLC Houston và MX Toàn Mạnh Hồ giúp chị hoàn thành dự tính

Anh Hội Trưởng đề cập chủ đề chính của buổi họp ngày hôm nay là Hội TQLC Houston tổ chức Đại Hội TQLC năm 2015. Anh Phán nhắc lại phiên họp trước sau lời yêu cầu của NT Tango và những ý kiến đóng góp, NT Nguyễn Văn Cảnh nhận lời đảm nhận TBTC với sự đồng ý cùng yểm trợ của các MX hiện diện. Anh mời NT Cảnh trình bày khái niệm về việc tổ chức đại hội.

NT Cảnh xin phép Tango và anh em để nói lên một vấn đề cần thanh toán cho xong. NT Cảnh cho biết:

- Một vài người kiếm chuyện, dị nghị cho rằng lần nào cũng đưa anh Cảnh đứng ra tổ chức. Để cho xóa tan những điều không tốt đẹp đó, tôi xin chúng ta bầu lại người Trưởng Ban Tổ Chức. Trước đó thì tôi được Đại Tá cùng anh em hiện diện đề nghị thôi qua hai lần. tôi nghĩ đến cái tình anh em TPB TQLC nên sẵn Đại Hội TQLC, để gây quỹ có tiền cho anh em TPB, đó là ý nghĩ chính yếu. Lần họp trước tôi nhận qua đề nghị nên có lẽ không đúng với thủ tục dân chủ, nên phải có bỏ phiếu, số phần trăm thuận hay không đồng ý. Trước tiên chúng ta nên làm việc này cho xong. Tôi chỉ yêu cầu nếu anh em bầu cho ai thì nên yểm trợ để người đó yên tâm làm. Còn như anh em bầu cho người ta rồi cứ có tiếng nói làm hoang mang, tạo khó khăn cho người thực hiện. Tôi cũng như một số anh em đã lớn tuổi rồi, nhiều khi đêm nằm ngủ, biết đâu khi nào đó không bao giờ thức dậy, tôi lo ngại nên nhờ anh Liễn giúp (tạm gọi cố vấn)... Một số ý kiến

đóng góp của MX Lê Thành Nhật, NT Lê Quang Liễn, NT Trần Ngọc Toàn về vấn đề này, sau cùng ý kiến của Tango:

- Tôi đã đề nghị anh Cảnh rồi, thì tôi hiểu khả năng của anh, công việc làm kết quả như thế nào, còn ý kiến nói thêm vào ở ngoài buổi họp, đó là cái chuyện thường có. Bây giờ ai đây? Ai có kinh nghiệm đã trải qua, tôi đề nghị anh Cảnh, các anh em trong buổi họp trước cũng đã đồng ý rồi, hiện tại ai có ý kiến không đồng ý giờ tay lên trình bày. Ngưng giây lát, không ai bất đồng, Tango tiếp:

...Tôi nghĩ rằng chắc không có ai đâu, vấn đề này đã rõ ràng như vậy, tôi thấy không nên bỏ phiếu làm gì, khỏi phải mất công.

Tuy nhiên thủ tục vẫn tiến hành, 27 MX đã đồng ý (MX Lâm đến trễ) NT Cảnh làm TBTC..

NT Cảnh giới thiệu thành phần của Ban Tổ Chức

Trưởng Ban Tổ Chức:	Nguyễn Văn Cảnh
Cố Vấn:	Lê Quang Liễn
Phụ tá TBTC:	Lưu Văn Phán
Văn Nghệ, Gây Quỹ:	Nguyễn Gia Quyết
Truyền Thông:	Giang Văn Nhân
Văn nghệ TĐH:	Đặng Vi, Bùi Thế Hùng
Thủ Quỹ:	Võ Phước Tiêm
Tiếp Tân:	Chị Nguyễn Hữu Bình
Hobby Airport:	Giang Văn Nhân
Bush Airport:	Nguyễn Đức Nhi.
An Ninh:	Lê Thành Nhật

NT Cảnh trình bày khái quát chương trình của BTC, những công việc sẽ phải làm, cần nhất là sự tiếp tay của quý gia đình MX Houston trong việc đưa đón tại 2 phi trường Hobby và Bush.

Được biết Houston đã tổ chức thành công 3 buổi gây quỹ, nhưng đặc biệt lần này, người Việt Quốc Gia ở thành phố Houston và vùng phụ cận đến yểm trợ gây quỹ TPB/TQLC sẽ có dịp gặp mặt các quân nhân Thủy Quân Lục Chiến, những người thực sự chiến đấu trên khắp các mặt trận. có người 5, 6 lần bị thương, nhưng vẫn vững tay súng chiến đấu đến ngày bị bức tử.

Tham dự Đại Hội TQLC năm 2015 cũng là dịp để gia đình TQLC khắp nơi chứng tỏ sự gắn bó của binh chủng Tổng Trừ Bị, chiến đấu, hy sinh vì Tự Do, Dân Chủ

Buổi họp kéo dài trong không khí vui vẻ về ngày sinh nhật binh chủng, nhà hàng, thực đơn, văn nghệ...

Phi Yên

*Mùa thu thưa nắng gió mang niềm nhớ
Trời chiều man mác buồn nát con tim
Lệ tình đầm ướt tà áo trinh nguyên
Kỷ niệm êm đềm còn in trên giấy.....
(Thu Sầu của Lam Phương)*

Tiếng hát của cô ca sĩ thân quen phát ra từ cái speaker nhỏ, một bản nhạc mà người bạn của anh đã gọi đến cho em hôm nay, bài hát mà ngày xa xưa em vẫn thường hát mỗi khi nhớ đến anh, trong những tháng ngày anh hành quân ở những vùng đất hoang vu xa thẳm thẳm, những vùng đất mà cái tên gọi thật xa lạ với em như, Gio Linh, Neakluong, Kongpong Trabek, chiến khu D, Hồ Bò, Bời Lời ... Những vùng đất mà khi thư anh viết gửi về, em chưa kịp học thuộc địa danh nơi anh đóng, thì đơn vị anh đã chuyển quân qua vùng đất khác .

Anh yêu dấu!

Thế là mình đã mất nhau hơn 30 năm rồi đó anh, hơn một nửa đời người và cũng là gần một phần ba thế kỷ phải không? Vậy mà em cứ ngỡ như là vừa mới mất anh ngày hôm qua, có lúc ngồi nghe lại một bản nhạc mà ngày xưa vẫn cùng ngồi bên nhau

nghe, nhắm mắt lại tìm chút dư hương, để em tưởng chừng như anh vẫn đang ở bên em.

Cuộc sống ở đây thật khô khan và con người như một cái máy, sáng dậy đi làm vào đến sớm là làm một hơi, đến giờ nghỉ giải lao thì chạy ra cafeteria, uống vội một ly café xong rồi lại vào làm tiếp, hết giờ thì về, leo được lên cái xe thì lo chạy thật nhanh. Rồi còn lo cố gắng sao cho kịp lúc vì nếu chậm trễ thì freeway kẹt có khi tới hai tiếng đồng hồ mới về được đến nhà, thay vì chỉ mất 45 phút do đó em cũng không có thời gian để nhớ đến anh, để ôn lại những gì còn nằm trong ký ức nhỏ bé của em. Hôm nay trời vào thu, mây mù bao phủ cả khung trời thương nhớ của em, làm cho tim em co thắt lại, cho lòng em quay quắt nhớ thương anh, nhớ về những ngày xưa thân ái, thuở em còn là một cô học sinh của trường nữ trung học Lê Văn Duyệt, trong những buổi ra chơi đã cùng chúng bạn vây quanh cái gánh hàng rong của bà Ba bán cóc, ổi, soài, những quả cóc, quả ổi, trái soài xanh dòn được đem ngâm với nước cam thảo vàng ngậy bên cạnh chén muối ớt đỏ tươi, khiến bọn con gái tụi em nuốt nước miếng ừng ực khi ghé vào gánh hàng này, những ngày tháng cặm cụi với bài vở để học thi từng cá nguyệt, những ngày tháng lần chuyển tay nhau những cuốn tiểu thuyết tình cảm nói về những mối tình của lính, có những mối tình kết thúc rất đẹp, nhưng cũng có những mối tình kết thúc một cách bi đát dở dang để khi đọc xong đưa nào đưa nấy hai mắt đỏ hoe. Thế mà em vẫn mơ được làm người yêu của lính.

Và trong những buổi học gần cuối năm chúng em rất là bận rộn cho buổi tất niên, ban biên tập thì các chị lo sáng tác, ghi chép, biên soạn, nào hình ảnh, bài vở cho tờ báo Xuân, ban văn nghệ lo những chương trình ca vũ nhạc kịch, ban tổ chức thì lo thu tiền, bán vé, sổ số giúp vui, thì bà giám thị bước vào lớp để chuyển giao thông cáo mới của bà hiệu trưởng là “tất cả các học sinh lớp 10 và 11 ban A, B, C toàn trường, mỗi người hãy thêu một cái khăn tay và viết một lá thư để ủy lạo các anh chiến sĩ nhân dịp xuân về, nội dung của bức thư là khích lệ, và tri ân các anh chiến sĩ đã hy sinh cho chúng ta có những tháng ngày êm ấm, lời thư không được ủy mị, đưa tình hay lãng mạn, và cấm không được ghi tên cùng với địa chỉ của người gửi, ai phạm luật sẽ bị trừ

điểm hạnh kiểm và đương nhiên lá thư sẽ không được gửi đi.

Anh ơi! Anh có biết gì không, chỉ có một trang tập giấy học trò thôi mà em đã viết hàng bao đêm, từng chữ em nắn nót, chau chuốt từng câu văn và sau bao lần đắn đo suy nghĩ em đã đánh bạo ghi vào góc trái của trang sau tên họ, lớp học và tên trường, em nghĩ rằng nếu chẳng may nhà trường kiểm thư và bắt được, thì coi như thư này không tới tay anh, nhưng nếu may mắn lọt thoát vòng kiểm soát của ban giám học thì em sẽ có được cơ hội quen anh, quen một người lính mà em hằng mơ ước được quen, em cũng tự hỏi anh là ai? Một người lính TQLC, hay lính Nhảy Dù, hay là lính Biệt Động Quân?

Một chiều mùa thu năm sau, đứng trên hành lang lầu hai trước cửa lớp 12A2 nằm phía bên tay phải của nhà trường, cùng dãy với văn phòng giám thị và phòng giáo sư, nghe tiếng nhốn nháo xầm xì của một đám bạn học, chúng nó vây quanh một ông lính, đưa tròn mắt đảo mắt tìm, đưa thì che miệng cười khúc khích, có đưa quay lưng bỏ đi, em tò mò bước lần xuống, đến gần thì thấy một người lính tuổi chừng 29 hay 30 da ngăm đen, có gương mặt hơi vuông, đôi mắt to sâu và cặp lông mày rậm đen, miệng cười nửa miệng, cái đáng nhớ nhất là vàng trán của anh có một cái gì vừa kiêu hãnh, vừa lì, trên vàng trán là cái mũ beret màu xanh, trong bộ quân phục rằn ri màu lá cây rừng trông thật dữ tợn, em nhìn thấy trên tay áo anh là tằm huy hiệu thêu hình con chó sói đen với hai chữ Sói Biển. Thấy em mãi chằm chằm nhìn vào tay mình, anh lính như sực nhớ ra, chìa ngay ra trước mặt em, và miệng lắp bắp hỏi” Tôi muốn kiểm cô .Phờ..i “ mắt em chợt hoa đi, đầu óc choáng váng, tim đập mạnh, tai lùng bùng không nghe được anh nói gì nữa cả, khi nhận ra nét chữ trên phong thư đó chính là nét chữ của em, chính là cái thư mà em đã viết vào cuối mùa thu năm ngoái

Anh yêu dấu!

Thế là thư từ qua lại với những lời khuyến khích, dặn dò của anh đã làm em cố gắng chăm học hơn, cố gắng không nhớ đến anh để trong lớp học không phải cần bút hàng giờ ngồi chờ người nhìn qua cửa sổ, để không bị dò mắt khi bị ai kia bắt gặp. Nhưng rồi thì mọi sự khó khăn cũng qua “thánh nhân đãi kẻ khù khờ “ và em đã may mắn thi đậu

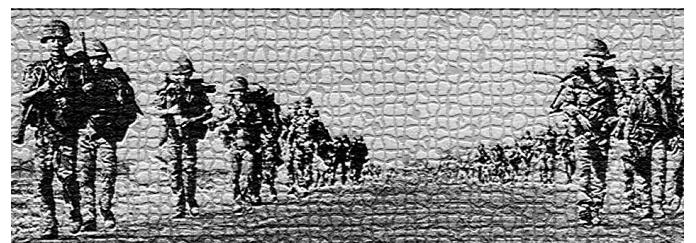
trong kỳ thi năm đó, cô học sinh trung học của anh ngày nào đã ngang nhiên trở thành một cô sinh viên, em đã bắt đầu là người lớn rồi, em đã không còn ăn quà vặt nữa, đã không còn cười ngả nghiêng với bạn học ở trước cổng trường, em đã may cho mình những chiếc áo dài mới màu vàng bằng những hàng nội hóa tơ óng ả, em đã mua cho mình một đôi giày cao gót để thấy em cao hơn và em đã ôm quyển tập vào trước ngực thay vì phải cầm một cái cặp da to tướng, như những chị sinh viên mà em đã nhìn thấy trong lần đi ghi danh ở trường đại học Luật Khoa.

...”Cô sinh viên hay buồn, thường nhắc nhở những chiến công, chuyện nước mắt ướt sân trường đại học, chuyện anh riêng anh riêng anh, ôi! Đắt mát trên đôi xanh, tình yêu khóc ngất bên cỏ tranh “.....Thế là từ lúc nào đó mình đã yêu nhau phải không anh? Với những lần về phép ngắn ngủi, những lần đưa đón, anh đã kể cho em nghe những chuyện hành quân băng rừng lội núi, còn em kể cho anh nghe những tháng ngày nhớ anh quay quách ở giảng đường, con đường Duy Tân cây dài bóng mát là chứng nhân của tình yêu chúng mình, những chiều dạo phố tay trong tay trên đường Lê Lợi, rồi băng qua Nguyễn Huệ, bên cạnh những tiếng nói thân quen, tiếng rao bán hàng, những tiếng hát của Duy Khánh, Chế Linh với bản nhạc “24 giờ phép” vang ra từ trong một quán nhạc. Những bản nhạc nói về lính làm cho em thêm niềm hãnh diện khi đi bên anh, ngược mặt nhìn lên anh đi bên cạnh, mái tóc dài phủ trán, quá tiêu chuẩn 3 phân của nhà binh và đôi giày saut dính đầy bùn đất hành quân, với bộ quân phục rằn ri không thẳng nếp, kể tai anh em nói nhỏ

-Trông anh giống như người rừng

Siết nhẹ tay em anh quay sang nói lớn

-Người rừng vậy đó! Chứ có người mê chết đi thôi E thẹn dấu mặt vào vai anh, đâm nhẹ vào lưng để tỏ ý bất bình khi thấy có những người đi trên đường đang quay lại nhìn em

Rồi niềm vui, tiếng cười chưa dứt thì tiếp theo là những đêm chia tay đầy nước mắt, một ông nhạc sĩ nào đã viết “...mai anh đi rồi, em có buồn không em ???” sao ông lại hỏi một câu thừa thãi như vậy? buồn quá chứ còn gì nữa, buồn chứ sao không buồn, người xưa có câu “cổ lai chinh chiến khứ nhân hồi”, hay ông Phạm Duy phổ nhạc “anh trở về trên đôi nạn gỗ, anh trở về hòm gỗ cài hoa, anh trở về bằng chiếc băng ca trên trục thẳng sơn màu tang trắng...anh ơi !..”

Anh yêu dấu!

Rồi những lá thư tình màu tím lần lượt gởi đi, và trong cái hộp đựng bánh biscuit là những lá thư viết từ KBC....có những cái thư đã nhàu nát, có cái thì chữ viết bị lem vì những giọt mưa hay những giọt mồ hôi của anh, có cái còn dính cả đất bùn nơi anh hành quân, có cái bị cháy xén vì sự sợ ý của những tàn thuốc, nhưng vì là thư của lính như nhạc sĩ Trần Thiện Thanh: “thư của lính, thư không được dài như mơ ước đâu em, nhưng thư của lính chấm dứt ở đây sau khi đề thêm hai chữ “Hôn em”....”

Tất cả những thứ đó giờ đây là những gì yêu quý nhất của anh mà em còn giữ được, trong đó còn có cả chiếc khăn tay mà em đã thêu cho anh trong lần ủy lạo mùa xuân năm nào, cái khăn tay mà lúc nào cũng nằm trong túi áo trận của anh, đã theo anh đi qua khắp bốn vùng chiến thuật, đã thấm biết bao nhiêu là giọt mồ hôi của anh, đã ở bên anh trong những lần sinh tử chỉ cách nhau đường tơ kẻ tóc. Cái khăn tay mà bạn anh đã cầm về cho em trong ngày tải thương anh về Tổng Y Viện Cộng Hoà, và có luôn cả một tờ đơn xin cưới chỉ còn một nửa trong túi áo trận của anh.

*....Đơn xin cưới một tờ đơn xin cưới,
Anh thảo rồi anh lại xé em ơi
Bởi không muốn người yêu nhỏ bé,
Một sớm nào thành góa phụ thơ ngây....
(thơ Hà Huyền Chi)*

Anh yêu dấu!

Dù muốn hay không, thì cô sinh viên ngày nào của anh, giờ ngồi đây nhìn về bên kia bờ đại dương, cách nhau nửa vòng trái đất vẫn nhớ đến

anh, để em đã rung rung nước mắt khi nghe những người vượt biên đi sau kể lại khi bọn giặc cộng vào họ đã đuổi các anh ra để dành chỗ cho thương binh của họ, từ trong cổng chính của TYVCH các anh đã phải đi dắt lẫn nhau đi, kẻ bị thương lưng bụng đi người bị cưa chân với những vết thương còn đang chảy máu, lếch thếch bên cạnh những ống nước biển, những ống giầy còn dính mắc quanh người.

Giờ đây những người bạn của anh, có người đã vượt biên đến được mảnh đất này bằng diện ty nạn, có người trải qua những năm dài tù cải tạo thì đến bằng diên H.O. Còn anh được gì? một phần thân thể đã làm quà cho quê hương, đem máu xương để giữ màu cờ vàng ba sọc đỏ, các anh sống thật cô đơn trên quê hương, không binh chủng, không đơn vị, không bạn bè, không người yêu và ngay cả cái quyền làm người cũng không có, phải chăng định mệnh đã quá khắt khe với chúng mình phải không anh.

Ngày tháng trôi qua

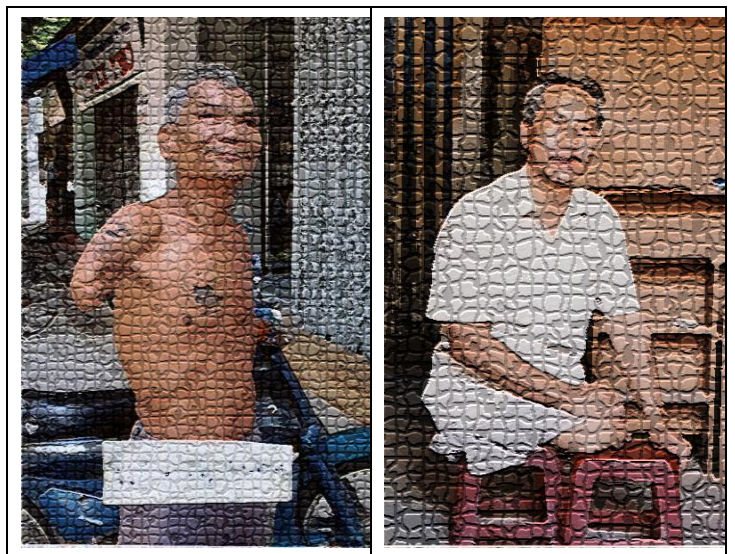
Hai mảnh đời còn lại

Cô phụ bên đường đời và.....

Người lính buồn trên chiếc xe lăn

Viết cho thương phế binh Mũ Xanh

Phi-Yến

Thư mời

Hội TQLC Houston và VPC kính mời quý NT, quý MX và gia đình đến tham dự buổi họp để cùng bàn thảo vấn đề chính yếu sau:

- Báo cáo diễn tiến **Việc tổ chức Đại Hội TQLC năm 2015**
- Báo cáo về việc tổ chức **Sinh Nhật Bình Chung TQLC**
- Báo cáo tài chánh.

Thời gian: 12 giờ 30 trưa

Ngày: Chủ Nhật 21 tháng 9 năm 2014

Địa điểm: 12842 Carvel Ln.
Houston, TX.77072

Xin mời quý gia đình TQLC Houston và VPC tham dự đầy đủ. Để việc tổ chức Đại Hội TQLC năm 2015 được thành công, cần sự tham gia vào các tiểu ban sẽ thông báo trong buổi họp.

MX Lưu Văn Phán Hội Trưởng

Sinh nhật Binh Chủng Thủy Quân Lục Chiến

Hội TQLC Houston và VPC sẽ tổ chức buổi tiệc kỷ niệm 60 năm ngày thành lập Binh Chủng Thủy Quân Lục Chiến tại nhà hàng Quê Hương trong Hong Kong Mall đường Bellaire. Vì điều kiện giới hạn của các hội đoàn bạn, nên chúng ta sẽ mừng ngày sinh nhật binh chủng trong phạm vi gia đình Thủy Quân Lục Chiến.

Thời gian: 11:30 trưa

Ngày: Chủ Nhật 5 tháng 10 năm 2014

**Địa điểm: Nhà hàng Quê Hương
Hong Kong Mall
Houston, TX.77072**

Trân trọng kính mời Quý Gia Đình TQLC Houston và VPC đến tham dự đông đủ.

MX Lưu Văn Phán Hội Trưởng.

Yểm trợ hàng năm cho anh em TPB

Để giúp đỡ hoàn cảnh của TPB/TQLC tại quê nhà, đó là những bạn đồng ngũ từng kề vai, sát cánh với chúng ta trong cuộc chiến tự vệ, gìn giữ sự tự do cho miền Nam Việt Nam trước năm 1975. Quý MX Houston và VPC có thể gửi ngân phí yểm trợ về cho Thủ Quỹ Võ Phước Tiêm, Chị Trương Phương nhờ chuyển, hoặc có thể gửi trực tiếp về Tổng Hội TQLC. Tiêu chuẩn \$100 một năm, tuy nhiên tùy hoàn cảnh của mỗi MX. Hội TQLC Houston cảm ơn tình chiến hữu của quý MX và gia đình.

Check xin đề:

VIETNAMESE MARINE CORPS ASSOCIATION

Memo: giúp TPB

Gửi về:

MX Võ Phi Hùng
1447 E. Jefferson Ave.
Des Moines, IA 50316

National Park

Từ ngày bổ sung ra tiểu đoàn, tôi đã theo đơn vị đi khắp 4 vùng chiến thuật, tuy thời gian ở vùng II quá ngắn ngủi, nhưng bù lại có được giai đoạn thụ huấn ở quân trường và trung tâm huấn luyện khá lâu. Đạo quanh suối nước nóng ở Dục Mỹ và ngâm mình mãi tới xa phía sau, nước ấm áp dễ chịu, hay đứng trên triền núi nhìn ngọn thác đổ xuống chiều cao hàng chục thước, cảnh thiên nhiên tuyệt đẹp mà huấn luyện viên cho biết đó là khu vực đèo Phương Hoàng, con đường về Khánh Dương. Còn rất nhiều nữa, nào cảnh rừng trầm sát bờ biển, vùng đất bồi với các loài chim như gà đẫy, chàng bè, cò, vạc... tụ về của vùng IV. Ngày đó chiến tranh phá hoại do cộng sản chủ xướng đã tiêu hủy bao vẻ đẹp thiên nhiên của quê hương. Ngày nay sự khai thác ở VN có tính cách thương mại, nhưng cũng gọi được thị hiếu của một số Việt Kiều, có lẽ để mua vui trong những ngày nhàn nhả đó.

Tại Hoa Kỳ có rất nhiều National Park đã được Tổng Thống Theodore Roosevelt ký sắc lệnh bảo vệ. Có dịp đến viếng những nơi này, chúng ta sẽ thấy sự bảo tồn di tích rất hài hòa, phù hợp với thiên nhiên và giá trị thời gian (lịch sử) của nó. Những Nation Park này được chăm sóc, và dĩ nhiên vào viếng thăm, phải trả một lệ phí. Anh em chúng ta muốn có những giây phút sinh hoạt gia đình trong cảnh thiên nhiên, cắm trại qua đêm trong các National Park, điều kiện trên 62 tuổi, khi vào cổng một National Park, hỏi người trách nhiệm, họ sẽ hướng dẫn làm thẻ với lệ phí \$10, thẻ này sẽ có hiệu lực ngay lập tức, và vĩnh viễn vào tự do bất cứ một National Park ở Hoa Kỳ. Xin được giới thiệu 2 trong số 4 National Parks (Mt Evans, Rocky Mountain, Great Sand Duns, Mesa Verde) cùng cắm trại ở Colorado mà tôi viếng thăm vào hạ tuần tháng 8, 2014.

Great Sand Duns

Target Tree Camping ground

Mesa Verde